

I. КАТАРЗИС

*(С дълбока скръб споделям
спомен скъп за Стойчо Маджарски)*

Пътуват, топят се бавно снеговете и годините!
По стъпките на Времето бели облаци летят,
отмерват крачки барабаните.
Отиват си след тях – по пътя звезден към могилите
Господата и Другарите, – от Бога най-избраните.

Заспиват Дните, задрямали в чакалните на Гарите
в очакване на пореден безнадежден черен Влак!
Билета скъсан, Божи Стих последен
в две ръце – прощалното Есе
и недоспала, недопята Песен,
която в душата си ще носим до Безкрая чак!

Потегляме, Приятелю, прегърнали цветя
надежди и розови мечти
за оня Райски, по-добрия Свят по Божите Селения,
дето ще го дирим цяла Вечност
при далечните Звезди,
а там да бродят в Сънят ни вечен космически видения...

От перона празен, на път ще ни изпрати нас утехата,
че на Земята, за другите след нас, ние сме оставили
Божи дар извечен,
стихът ни земен,
люлчината Песен,
и Палитрата, и четките
от нас на скрито, в късен час
за всички вас пред Райските врати
в дар някъде оставили...

С последно Сбогом: Димитър Брацов
Фондация „Космос – Д. Брацов“
Династия Брацови
Интелектуален елит на Стара Загора

4 януари 2022 г.
Стара Загора, Резиденция „Змейово“